

ἐμπνευσιν, ὅπως ἡ ἠθικὴ δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐλευθερίαν. Συνεπῶς ἡ τέχνη εἶνε ἐπιδεκτικὴ προόδου μέχρι τοῦ σημείου, τὸ ὅποιον καθορίζουν οἱ νόμοι τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Κτησάματος

Ἡ ἀνθρωπότης, λέγει ὁ Pascal, ὁμοιάζει μὲ ἓνα ἀνθρωπον τὸν ἴδιον πάντοτε, ὅστις μανθάνει διαρκῶς. Θὰ ἐτόλμων νὰ προσθέσω, ἐν τινι ἀναλογίᾳ, ὅτι ἡ τέχνη ὁμοιάζει μὲ ἓνα καλλιτέχνην, τὸν ἴδιον πάντοτε, ὅστις διαρκῶς ἐργάζεται.

Καλλιτέχνης

Ἡ τέχνη, ὡς ὑποκειμενικὴ, ἀκολουθεῖ μίαν ἐρασμίαν ἀπλότητα. Ὁ καλλιτέχνης πρέπει νὰ εἶνε ἀπείριτος. Ἡ τέχνη συνεπῶς ὑπολείπεται τῶν ραγδαίων μεταλλαγῶν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀνταῖος

Διὰ τὴν λέξιν «*affiche*» προετάθησαν ἡμῖν αἱ ἐξῆς λέξεις. Τοιχοκόλλησις.—Προκήρυξις.—Πρόγραμμα.

Ὁ κ. Ἀσώπιος ἐδίστασε νὰ δογματίσῃ μεταφρασιν τῆς λέξεως ταύτης.

—Τὸ *affiche* πῶς μεταφράζεται; Χρ! Τὸ *afficher* σημαίνει κολλῶ, καὶ μεταφορικῶς, ἐκθέτω. Συνεπῶς μᾶλλον «γνωστοποιήσις» (καὶ οὐδέποτε «εἰδοποιήσις», ὡς κακῶς ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια παρὰ πολλοῖς νὰ λέγεται) δύναται νὰ μεταφρασθῇ.

Ὁ κ. Βλάχος. «Τὸ *affiche* δύναται νὰ μεταφρασθῇ τοιχοκόλλημα. Οἱ παλαιοὶ ὑπὸ ταύτην ἔννοϊαν ἔλεγον ἐνίοτε ἐκθέματα· ἀλλ' ἡ λέξις αὕτη ἔχει σήμερον ἄλλην χρῆσιν.»

Ὁ κ. Φλογαίτης. «Ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἐννοίᾳ, ἣν ἔχει ἡ λέξις *affiche* ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ, ἐχρήσατο ὁ Μέγας Βασίλειος τῇ λέξει διάγραμμα· «*διαγράμματα κατ' ἀρχὴν*» ἢ π.λ.ω. «*μένα*». Ἀλλὰ καὶ ἡ λέξις πρόγραμμα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ.

Ὁ κ. Φιλαδελφεύς. «Περὶ τῆς *affiche* δὲν γνωρίζω τι. Ἰσως ὑπάρχει εἰς τὰ ἀρχαῖα κείμενα καὶ αὐτῆς τῆς λέξεως ἡ ἀντίστοιχος Ἑλληνική. Μέχρι εὐρέσεως τοιαύτης, ἃς ἀμυμωμεν χρῆσιν τῶν γενικῶν λέξεων τοιχοκόλλησις καὶ διαφήμισις».

Ὡστε, ἡ λέξις τοιχοκόλλησις θεωρεῖται προκριτέα.

Διὰ τὴν λέξιν *Pendant*, ὁ καλλιτέχνης κ. Κοντόπουλος ἐπιστέλλει ἡμῖν τὴν λέξιν «Ἀντιστοιχόν».

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν σχεδίων διὰ τὸν α'. διαγωνισμόν, τῆς σφραγίδος τῆς «Ἐταιρείας Φιλολογίας», παρατείνεται μέχρι τῆς 20 Μαΐου.

ΑΤΘΙΔΕΣ.—Πέντε χαριτωμένα ἄνθη τοῦ ἀθηναίου κήπου τῆς καλλονῆς. Ἡ δεσποινὶς Νίνα Κρασσά, κόρη ὑστερότοκος τοῦ διαπρεποῦς νομοδασκάλου Κρασσά, νέηλος ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ, δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τὰς ἐκλεκτοτέραις καλλονάς. Αἱ δημοσιευόμεναι εἰκόνες τῆς ἐγένοντο κατ' ἐμπνευσιν δύο εὐελπίδων καλλιτεχνῶν μας. Ἡ πρώτη στάσις εἶνε κατ' ὑπόδειξιν τοῦ κ. Ἀριστέως, ἡ δευτέρα, τοῦ κ. Φρυδᾶ, ἡ προσομοιάζουσα πρὸς Βυζαντινὴν ἀγιογραφίαν.

Ἡ δεσποινὶς Κριεζή ὑπασπίστρια τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, κόρη τοῦ ἀειμνήστου πλοιάρχου καὶ Ὑπουργοῦ Ἑπ. Κριεζῆ. Διακρίνεται διὰ τὴν ἄκραν λεπτότητα καὶ εὐγένειαν, τρόπων καὶ μορφῆς.

Ἡ κ. Μ. Σακορράφου ἱατροῦ καὶ ὑψηλοῦ, τὸ γένος Ρουσέν, περὶ ἧς πλειστάκις ἐγένετο ποιητικὸς λόγος ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ εἰς χρονογραφήματα καὶ περιγραφάς.

Ἡ κ. Ζλατάνου, ἡ πασίγνωστος τοῦ καλοῦ ἐργατίας, πατριωτικωτάτη καὶ λογία κυρία. Ἐνίοτε ζωγραφίζει, ἔργα τῆς δὲ ἐσχάτως εἶχον ἐκτεθῆ εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν τῶν Φιλοτέχνων.

Ἡ δεσποινὶς Ἀθανασία Φιλαδελφῆως, ἀδελφὴ τοῦ πανταχοῦ παρόντος Ἀλ. Φιλαδελφῆως, μία τῶν ἱκανωτέρων μαθητριῶν τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τῶν Φιλοτέχνων. Ἐὰν ἐμμενῇ ἐν τῇ σπουδῇ τῆς τέχνης, ἀφεύκτως θὰ ἔχωμεν ἀρίστην καλλιτέχνιδαν.

Αἱ φωτογραφίαι ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ κ. Κάβρα, ἄρτι ἐγκατασταθέντος ἐνταῦθα, ἐλθόντος δὲ ἐκ Γρωμυλίας. Εἶνε φωτογράφος τῆς Ἡγεμονικῆς ἐν Σόφει αὐλῆς, φέρει δὲ τὸ παράσημον τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου. Ἐδραβεύθη εἰς ἐκθέσεις, ἔτυχε δὲ ἐπαίνου ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἐκθέσει τοῦ Σιγχάγου τῷ 1893.

ΑΝΑΓΛΥΦΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.—Ἐπὶ ταῖς ἀποκαλυπτηρίαις ἐν Ναυπλίῳ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη, δημοσιεύομεν τὰ δύο κάτωθεν τοῦ ἀνδριάντος ἀνάγλυφα, ἅτινα ἐφιλοτέχνησεν ἡ σμίλη τοῦ κ. Σώχου. Τὰ ἀνάγλυφα ταῦτα πρώτην φορὰν δημοσιεύονται ἐν Ἑλλάδι, ἐλήφθησαν δ' ἐπὶ τῇ βάσει φωτογραφιῶν, ἃς ἀπέστειλεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. Σώχος καὶ αἰτίνες ἐδόθησαν ἡμῖν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ κ. Στρέϊτ, διοικητοῦ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς. Εἰς τὸ α'. ἀνάγλυφον, ὁ Κολοκοτρώνης στήσας ἐνέδραν εἰς τὸν Δράμαλιν ἐτοιμάζεται πρὸς ἐπίθεσιν, εἰς δὲ τὸ β'. ὁ Κολοκοτρώνης ἐξυψώνει τὸ πτοηθὲν φρόνημα κατοίκων χωρίου τινὸς τῆς Πελοποννήσου. Ὁ κ. Σώχος ὅπως κατασκευάσῃ τὰ ἀνάγλυφα ταῦτα, κατῆλθε πρὸς τετραετίας εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐμείνει ἐν Πελοποννήσῳ ἵνα σπουδάσῃ μορφᾶς καὶ ἐνδύματα. Τὰ ἀνάγλυφα ἐν Παρισίῳ ἐκρίθησαν ὑπὸ Γάλλον καλλιτεχνῶν ὡς ἔχοντα μεγάλην ἀξίαν, μεγαλειτέραν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνδριάντος.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.—Αἱ δύο δημοσιευόμεναι εἰκόνες τοῦ Κολοκοτρώνη ἐφίππου καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη νεκροῦ, ἐλήφθησαν ἐξ ἀρίστων λιθογραφῶν, αἵτινες εὐρύνονται προσηρητημένοι ἐν τόμῳ περὶ Κολοκοτρώνη ἐκδοθέντι τῷ 1843. Τὸ βιβλίον ἐλάβομεν παρὰ τῆς «Ἐταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Φαραντάτου. Αἱ λιθογραφίαι φέρουσι τὸ ὄνομα Φουσκιδῆς.